

Charlotte Broman Mølbæks tale ved demonstrationen for Handicapinitiativet

Taler

Charlotte Broman Mølbæk
Handicapordfører for
Socialistisk Folkeparti

Dato

5. oktober 2021

Sted

Christiansborgs Slotsplads

Vi er to år inde i en regeringsperiode.

Det har været to år, i hvert fald for mit vedkommende, hvor der har været rigtig meget debat om handicapområdet.

Der har været utallige samråd, høringer, spørgsmål, samarbejds møder, mens den ene ulykkelige sag efter den anden, den lander i pressen.

Hvor langt er vi egentlig kommet?

Er der kommet bedre vilkår for mennesker med handicap?

Nej.

Stort rungende nej, det er det, jeg hører fra mennesker med handicap, fra pårørende, fra handicaporganisationer.

Eksemplerne er mange og ulykkelige, ja hjerteskrærende.

Så jeg vil bruge noget min taletid på at nævne nogle af de mennesker, det handler om.

Sofie er autist, hun er ni år og går i en almindelig folkeskole, men hun er begyndt at få trivselsproblemer.

Hun er ked af at være anderledes, og hun har tit svært ved at overskue hverdagen i skolen.

Musikterapi har tidligere hjulpet hende rigtig godt, men nu vil Socialforvaltningen ikke betale for den, fordi de mener, at skolen skal betale, fordi det er der, hun viser mistrivsel.

Imens har mor og far betalt for psykolog selv, og familien venter stadigvæk på hjælp.

Der er Emilie, som går fra overvågning og hjælp i døgnets 24 timer til bare 15 timers ledsagelse om måneden, fordi hun er fyldt 18 år.

Begrundelsen er, du er bare ikke i vores målgruppe for en BPA-ordning.

Der foreligger ingen plan for hendes begyndelse i voksenlivet, ingen plan for uddannelse eller støtte til, at det vil lykkes.

Der ligger heller ingen plan for, hvem der kan hjælpe hende, hvis hun får et af sine meget alvorlige epileptiske anfald igen.

At blive 18 år er kort sagt blevet en meget mørk start på voksenlivet for Emilie.

Vi har Kirsten, der har levet mange år med en BPA-ordning og nu har fået frataget den om natten og skal have hjemmehjælp.

I hjemmehjælp, der skal Kirsten forvente at skulle vente på, at de kommer.

Altså vente op til en time, så hvis Kirsten skal på toilet eller have hjælp til at rette på sin dyne, så må hun ligge og vente midt om natten i adskillige timer.

Kirsten har blandt andet fået af vide, at hun skal planlægge sine toiletbesøg om natten.

Altså undskyld mig, jeg kender ikke særlig mange mennesker, der rent faktisk kan planlægge det.

Og det er sådan set bare tre eksempler ud af de mange, der slår sig på systemet.

Og det er åbenlyst, at vi ikke er kommet i nærheden af at løse problemet.

Jeg har mange gange hørt socialministeren sige, at en stor del af problemerne kan findes i den underfinansiering, som den tidligere blå regering har udsat kommunerne for.

Og det er jeg sådan set enig i.

Det er et faktum, at i en tid hvor kommunerne skulle spare, der kom der flere og flere mennesker med handicap, der har brug for hjælp.

Det vil sige flere mennesker og færre penge.

I al den tid, der er kommunerne blevet pålagt at digitalisere sig ud af et problem, hvilket slet ikke giver mening, tværtimod så betyder det igen, at hjælpen kommer for sent, hvis den overhovedet kommer.

Og i mellemtiden, så får Sofie, Emilie, Kirsten og de mange andre med handicap, de får det værre og får behov for endnu mere hjælp.

Så det er skruen uden ende og burde ligge aller øverst på listen hos en socialdemokratisk regering.

Men desværre, så kunne vi konstatere, der ikke var flere penge i den aftale, regeringen lavede med KL på det specialiserede socialområde.

Vi kan heller ikke se spor efter det i finansloven, og desværre blev det heller ikke nævnt i statsministerens tale i dag.

Så synes jeg, at socialministeren ord om manglende penge på området runger hult.

Der skal flere penge til, men vi skal også have en reform på området.

En reform, der sikrer høj faglighed i de indsatser mennesker med handicap får.

Det skal ikke være muligt at have 98 forskellige fortolkninger af lovgivningen om samme borgeres behov.

Det kan ikke være den enkelte kommunes serviceniveau, der afgør hvilken hjælp, man kan få.

Det skal altid, altid, være en faglig vurdering, baseret på specialiseret viden, og i tæt samarbejde med borgeren.

Og det går vi til finanslovsforhandlinger på.

Vi har et krav med om at starte reformen ved at styrke den specialiserede viden, vi vil oprette videnscentre, behandlingstilbud tilbage i regionerne.

Det er nu reformen skal i gang.

Og når der mangler penge og specialiseret viden, så går det ud over retssikkerheden, det går faktisk hastigt ned ad bakke, når det gælder om at få behandlet sin sag rettidigt og ordentligt.

Og der sker for mange fejl, og vi kan desværre igen og igen konstatere, at praksis i kommunerne ofte ikke lever op til intentionerne bag lovgivningen.

Det er et meget alvorligt problem.

Det er så alvorligt, at man ikke får den hjælp, man har brug for og samtidig oplever en lukket dør på det velfærdssamfund, der skulle hjælpe en.

Retssikkerhed er også en bunden opgave for SF, og det bør det også være for de mange politikere, der sidder derinde.

Vi må kunne forvente, i et rigt velfærdssamfund som vores, at mennesker med handicap behandles med værdighed og får mulighed for at leve et aktivt liv med indhold på egne præmisser.

Magten forpligter en regering til at tage ansvar, og det er det ansvar, og ikke mindst handling, vi er mange der efterspørger, når det handler om mennesker med handicap.

Socialdemokratisk regering må kunne forvente at udrydde den ulighed og den sociale uretfærdighed, som mennesker med handicap lever under.

Så min bøn:

Lad os alle sammen rulle ærmerne op, presse på, men også komme i gang med den reform på handicapområdet, der er nødvendig.

Vi skal have rettet op på retssikkerheden, og vi skal have sikret specialiseret viden og sammen finde penge, der kan gøre det muligt.

Vi har ikke råd til at lade mennesker med handicap sejle deres egen sø, vi kan faktisk ikke være det bekendt.

Kilde

Transskriberet fra Charlotte Broman Mølbæks facebook

Kildetype

Transkription

Tags

Demonstrationstale, Socialistisk Folkeparti

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/charlotte-broman-moelbaeks-tale-ved-demonstrationen-for-handicapinitiativet>